

ת"פ 1143/10 - מדינת ישראל נגד רחמים מזרחי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 1143-10 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ' רחמים מזרחי

בפני

כב' השופט דורי ספיבק

מדינת ישראל

ע"י עו"ד יבגני רובין

נגד

רחמים מזרחי

ע"י ב"כ עו"ד דוד ששון

הכרעת הדין

1. ביום 6.4.10 הוגש כתב אישום בתיק זה כנגד מר רחמים מזרחי (להלן: הנאשם), כמו גם כנגד שלושה נאשמים נוספים: חברת אפוד מגן אבטחה בע"מ (להלן: החברה), וה"ה מר מיכאל דימשטיין (להלן: הנאשם 2) ומר דרון חי (להלן: הנאשם 4).
2. כתב האישום נוקב בשמותיהם של שלושה עובדים שעבדו כמאבטחים בחברה במהלך השנים 2007 ו-2008. נטען, שהחברה ניכתה משכר אותם שלושה עובדים סכומי כסף לפנסיה בחודשים מאי עד יולי 2008, אך לא העבירה את הסכומים ליעדם, ובכך עברה על הוראות סעיפים 25א(א) ו-25ב(ג) לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (להלן: החוק). באשר לנאשמים הנוספים, נטען שכולם שימשו כנושאי משרה בחברה והם הפרו את חובתם לפקח עליה ולמנוע את ביצוע העבירות הנ"ל על ידה.
3. במהלך דיון הקראה שהתקיים בפני חברתי כב' השופטת אופירה דגן-טוכמכר ביום 22.1.12, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון בין המאשימה למפרק החברה. בהתאם להסדר טיעון זה, הודתה החברה בעובדות המפורטות בכתב האישום, הורשעה בעבירות שיוחסו לה על יסוד הודאתה זו, והעונש שנגזר עליה היה לחתום על התחייבות כספית בסך

150,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי החוק.

4. בהמשך להסדר טיעון זה, התקיימו בתיק מספר רב של הקראות (חמש) שהתמשכו מסיבות שונות על פני תקופה ארוכה. במהלכן, כפרו הנאשמים 2 ו-3 באשמה (ביום 3.6.12) ואילו הנאשם 4 כפר באשמה בדיון ההקראה האחרון, שהתקיימה ביום 19.6.13, שבסופו הועבר התיק להליך הוכחות בפני מותב זה.

לדיון ההוכחות שנקבע ליום 26.3.14 לא התייצב הנאשם 2. משכך, על מנת שלא לדחות את הדיון פעם נוספת, ובהסכמת המאשימה, הופרד עניינו של הנאשם 2 מעניינם של שני הנאשמים האחרים שנותרו. בהחלטה שניתנה בעניינו במהלך אותו הדיון (עמ' 15 ש' 7) הותלו ההליכים כנגד הנאשם 2, ודיון ההוכחות התקיים רק ביחס לנאשם שבכותרת ולנאשם 4 בתום דיון ההוכחות הגישו הצדדים סיכומים בכתב.

בד בבד עם הגשת סיכומיה הודיעה המאשימה על חזרתה מהאישום כנגד הנאשם 4, ובהסכמתו ניתנה החלטה לפיה כתב האישום כנגד נאשם זה מבוטל. לפיכך, כל שנותר להכרעתי הינו עניינו של הנאשם מר רחמים מזרחי.

דיון והכרעה

5. מהעדויות ומהראיות עולה בבירור, ולמעשה אין גם מחלוקת על כך, שהחברה אכן ניכתה משכרם של שלושת עובדיה הנזכרים בכתב האישום סכומי כסף לפנסיה, אך לא העבירה אותם ליעדם, וזאת בניגוד להוראות סעיף 25א(א) לחוק. כאמור, החברה אף הודתה בעבירות שיוחסו לה והורשעה לפי סעיף 25ב(ג) לחוק.

6. סעיף 25ב לחוק קובע כי "נושא משרה" בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע עבירה לפי סעיף 25ב לחוק בידי התאגיד או בידי מי מעובדיו. בסעיף 26(ג) לחוק נקבע חזקה לפיה אם נעברה עבירה לפי סעיף 25ב בידי תאגיד, חזקה היא כי נושא משרה הפר את חובתו האמורה, אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה. "נושא משרה" מוגדר בסעיף 26(ד) כך:

"מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה".

לטענת המאשימה, עלה בידה להוכיח שהנאשם שימש ב"נושא משרה" כהגדרה זו בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ועל כן יש להחיל על המקרה את החזקה שבחוק. המאשימה מוסיפה וטוענת שלא עלה בידי הנאשם לסתור את החזקה, ועל כן יש להרשיעו.

7. לאחר בחינת מסכת העדויות והראיות שבתיק, הגעתי לכלל מסקנה שאכן עלה בידי המאשימה להוכיח שהנאשם היה מנהל פעיל בחברה בתקופה הרלוונטית:

ראשית הנאשם אמנם הציג כראיה הסכם למכירת המניות (מ/13) שממנו עולה לכאורה שמכר את מניותיו בחברה וכן זכויות אחרות שהיו לו בה ביום 9.7.07, דהיינו למעלה מתשעה חודשים קודם לביצוע העבירות, אך הנאשם עצמו הודה שהמשיך לכל הפחות "לשבת" במשרדי החברה בחדר שהוקצה לו, לטענתו לצרכים אחרים (עמ' 39 ש' 2 לפרוטוקול). כמו כן, הנאשם עצמו הודה שהתגלעו קשיים של ממש במימוש ההסכם, לאור אי עמידה של הרוכש במחויבויותיו (עמ' 40 ש' 23) וכן הודה שבעקבות זאת היה עסוק בנסיונות למצוא משקיע נוסף (עמ' 41 ש' 1). כל זאת אינו עולה לדעתנו בקנה אחד עם טענתו שלא היה לו במועד ביצוע העבירות כל קשר לפעילות החברה;

שנית עדותו של קב"ט עירית חולון מר ברנדס היתה אמינה עלינו, וממנה עולה בבירור שהעירייה המשיכה לפעול, בקשר לזכויות העובדים, גם ובעיקר "מול" הנאשם אף לתוך שנת 2008, ולעירייה לא היה ידוע לו על דבר הסכם המכירה אלא רק על כך שהנאשם חיפש באותה תקופה משקיע (עמ' 2 ש' 43 לחקירת מר ברנדס מוצג נ/1). אעיר בקשר לכך שהנאשם לא טען, וממילא גם לא הוכיח, שמסר קודם למועד ביצוע העבירות הודעה בדבר מכירת החברה לאחרים;

שלישית הראיה הברורה ביותר למעורבותו של הנאשם בניהול בפועל של החברה לכל הפחות עד סוף יוני 2008, הינה הסיכום בכתב של פגישה שהתקיימה מר ברנדס לנאשם ביום 30.6.08 (מוצג מ/10). המדובר בסיכום פגישה שנרשם כפי הנראה בזמן אמת ולא מצאתי כל סיבה לפקפק בתוכנו. בכותרת הסיכום נרשם מפורשות שמדובר בפגישה עם "מר מרדכי רחמים - מנכ"ל אפוד מגן" ובגוף הטקסט מופיעה באופן הברור ביותר תלונת העירייה על "תופעת העובדים שלא קיבלו שכר במועד" שהולכת ומחמירה, ובאופן ספציפי על "אי הפרשות כספים מסודרות לקופת הפנסיה של העובדים". באשר לתגובת המנכ"ל (הנאשם) כפי שהיא מופיעה בגוף הסיכום, נאמר בו שהוא "מנסה להכניס משקיע או למכור את החברה. כיום אני במשא ומתן עם משקיע או קונה פוטנציאלי, המכירה יכולה לצאת לפועל בכל רגע... בשלב זה אני נושא באחריות המלאה", והדברים מדברים בעד עצמם. אוסיף, שמר ברנדס העיד שהפגישה זכורה לו, שהוא שערך את הסיכום (עמ' 33 ש' 7) ואיני רואה כל סיבה לפקפק בעדותו זו;

רביעית אכן, לא הוכח בפני באופן חד משמעי שסיכום הפגישה המרשיע הזה (מ/10) אכן הגיע לידי הנאשם, והנאשם טען בפנינו שלא ראה את הסיכום בזמן אמת (עמ' 40 ש' 14). עם זאת, אפילו אניח לטובתו שאכן לא ראה את סיכום הפגישה, אין בכך כדי לשנות את העובדה שסיכום פגישה שכזה אכן נרשם בזמן אמת, והאמור בו מעיד באופן חד משמעי על כך שהנאשם שימש בפועל כמנכ"ל הנתבעת בסוף יוני 2008, ועסק בין היתר באופן ספציפי בזכויות העובדים ובטענות שהועלו כנגד החברה מצד העירייה בדבר הפרתן;

חמישית לכל האמור אוסיף שאין מחלוקת שעל פי רישומי רשם החברות (מ/12) ביום 26.8.08, דהיינו לאחר מועד ביצוע העבירות, הנאשם היה רשום עדיין כבעלים של החברה ומנהלה. אבהיר שמוסכמת עלי גישתו של הנאשם, לפיה אין די ברישום פורמלי ברשם החברות על מנת להביאו לגדר "נושא משרה", שכן לפי החוק נדרש ניהול בפועל. ברם ברישום הפורמלי הזה אני מוצא חיזוק לכל אותן ראיות שהצגתי עד כה, בדבר כך שהנאשם המשיך לנהל בפועל את החברה לכל הפחות עד אמצע 2008. אבהיר בקשר לכך שאין כל מחלוקת על כך שהנאשם פעל לשינוי הרישום רטרואקטיבית, לאחר מועד ביצוע העבירות, תוך שהוא טוען שבא כוחו דאז התרשל בזמן אמת ורק מטעם זה לא בוצע השינוי במועד (ראו מכתבו לפרקליט נ/4), אך לא השתכנעתי שזו הסיבה היחידה שלא בוצע השינוי, ובהחלט יתכן שהסיבה לבקשה זו היתה נסיון להסיר מעצמו אחריות לעבירות שיוחסו לו בתיק זה. בכל מקרה, כפי שהסברתי קודם לכן, ממילא הרישום הפורמלי אינו מכריע לכאן או לכאן;

ושישית איני סבור שבעובדה שהעובדים עצמם העידו שלא פנו בקשר לפגישה בזכויותיהם בתלונה ישירה אל הנאשם (כפי שעולה מחקירתם הנגדית) יש כדי לשלול את דבר היותו מנהל בפועל של החברה בתקופה הרלוונטית. זאת, במיוחד בשים לב לכך שלא נטען בשום שלב שהנאשם היה המנהל היחיד של החברה באותו העת (ולמעשה, אין מחלוקת שהיו מנהלים נוספים);

8. נוכח כל האמור, הוכח בפני שבמועד ביצוע העבירות היה הנאשם "נושא משרה" כמשמעותו בחוק, ומכאן שחלה החזקה שבחוק שהוזכרה קודם לכן. משכך, על הנאשם היה הנטל להוכיח שעשה כל שביכולתו לפקח ולמנוע את ביצוע העבירות. מעיון בסיכומי הנאשם עולה שאין בהם כל טענה, ודאי שלא הוכחה, לכך שהנאשם פעל כדי למנוע את העבירות בדרך כלשהי. זאת, מאחר שכן כאמור לטענתו (אותה דחיתי ברמה העובדתית) הוא כלל לא היה מעורב בפעילות החברה.

סוף דבר

9. לאור כל האמור, הריני להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. טיעונים לעונש יישמעו ביום 18.11.14 בשעה 09.00.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו להתייצב.

לבקשת הצדדים, הכרעת דין זו ניתנה בהעדר הצדדים, והיא תישלח לצדדים בדואר.

ניתנה היום, י"ט אב תשע"ד, 15 אוגוסט 2014, במעמד הצדדים